

[Knuud Jørgensen.]

et hjerteligt farvel, men ikke spor tak til den nuværende regering. (*Bifald fra tilhørerpladserne*).

Formanden:

Det må man ikke.

Poul Westergaard (DR):

Retsforbundet har hele tiden klart erkendt den alvorlige økonomiske situation med daglige og månedlige indhug i valutakassen. Vi erklærede i går — eller det var vel i forgårs — vores vilje til at tage et medansvar til trods for det elendige firepartiforlig og den udsættelse af problemernes løsning, som dette forlig helt unødvendigt, men reelt kom til at betyde.

Vi har været indstillet på et bredt samarbejde for at nå frem til en nødvendig indkomstkattereform med store skattelettelser. Vi har været indstillet på samarbejde om en ansvarlig boligpolitik, og vi har utvetydigt tilkendegivet vores samarbejdsvilje, når det gjaldt om at nå frem til helt nødvendige offentlige besparelser. Vi har hen ad vejen på de rigtige steder og de rigtige tidspunkter afleveret vores forslag og hver gang understreget vores vilje til forhandling.

Nu viser betænkningen, at regeringen får et klart flertal imod sig, og vi kender følgen heraf. Jeg vil gerne allerede nu sige, at et valg vel for samfundet er den dårligst tænkelige løsning. Det betyder en udskydelse af problemernes løsning, som vi dårligt kan tåle. Jeg tvivler ikke på, at regeringspartiet kan regne med nogen mandatgevinst på det valgoplæg, som har været genstanden for de mange timers drama her, men jeg tror bestemt også, at befolkningen må være af den opfattelse, at dette ting burde have handlet i stedet for at give op. Regeringen har ikke evnet at formidle det fornødne brede samarbejde. Den har hele tiden kørt sine egne forslag frem under vedvarende valgtrusler og derved medvirket til at ødelægge arbejdsklimaet i folketinget.

Jeg synes heller ikke, at tingets største parti, socialdemokratiet, har vist den fornødne smidighed og den fornødne erkendelse af den afgørende nye politiske situation efter 4. december. De to partier har vedvarende optrådt ud fra en tro på, at de kunne køre løbet uden rimelig hensyntagen

til de nye synspunkter, som blev repræsenteret her i tinget den 4. december.

Naturligvis har vi, retsforbundet, aldrig nogen sinde kunnet optræde i nogen magtposition med 5 mandater, og det har vi heller ikke ønsket. Vi havde dog forventet, at vi i folketingets nye situation efter 4. december kunne regne med en vis indflydelse i kraft af vores gode argumenter, men det har været rystende, synes jeg, at konstatere, hvor ringe vægt argumenter, også gode argumenter, har haft i dette ting. Vi har argumenteret, vi har stillet saglige spørgsmål, men vi har ikke fået lodige svar. Normalt fik vi ingen overhovedet, i heldigste fald intetsigende eller arrogante bemærkninger. Jeg tror, at de gamle partiers fornægtelse af argumenterne og den redelige debat til fordel for det gammeldags partitaktiske magtspil er folkestyrets egentlige krise. Jeg ser ingen anden udvej end at skifte endnu flere af de gamle ud ved det kommende valg.

Vi vil stemme for regeringens giftskatteforslag som en beklagelig nødvendighed, og fordi de har en nøje sammenhæng med den indkomstkattereform, som også vi ønsker.

Havde der været reelle forhandlingsmuligheder, ville vi heller ikke kategorisk have afvist at drøfte el-afgiften eller vægtafgiftsforhøjelserne nærmere i en større sammenhæng, men sådanne forhandlingsmuligheder har ikke eksisteret, og de eksisterer naturligvis slet ikke i dette øjeblik. Derfor må vi nu afvise og stemme imod disse lovforslag.

Med hensyn til de 3 midlertidige afgiftsforslag, forhøjelsen af indregistreringsafgiften, radio- og tv-afgiften, støvsugerafgiften, lystbådeafgiften, og hvad de ellers hedder, gjorde vi op, at disse lovforslags provenu på 1,4 mia kr. meget nær svarer til, hvad det vil koste fortsat at pumpe resten af arbejdsgivertilskuddet, den såkaldte omkostningsdæmpende ydelse, ud i omsætningen. Derfor måtte det være en nærliggende tanke, en rimelig politik, at spare disse arbejdsgivertilskud i stedet for at slå enkelte brancher og bunker af arbejdspladser ud med regeringens særlige afgiftsforslag.

En sådan besparelse ville også have en valutarisk effekt og give en nødvendig forbrugsbegrænsning.

Der er også en anden væsentlig grund til vores modstand imod disse midlertidige af-